

[Horn.]
 teriellet væsentligt, foruden de store Prisstigninger, der siden er kommet, siger det sig selv, at Privatbanerne igen, saaledes som det er sket adskillige Gange, bl. a. paa deres sidste Aarsmøde i September i Fjor, maatte fremføre Kravet og Ønsket om at faa Hjælp til at gennemføre en Modernisering saavel af det rullende Materiel som af selve Skinnemateriellet.

Man kan jo diskutere, om det danske Folk har Raad til at køre godt og flot, saaledes som vi kører med D.S.B., og det er D.S.B.s Materiel og Betjening, vi er tilbøjelige til at lægge til Grund for vore Betragtninger, naar vi tager Stilling til, hvad der bliver budt os paa de private Jernbaner. Men der er ikke alene Spørgsmaalet om at køre flot og godt, der er ogsaa i høj Grad Spørgsmaal om at faa en Tilpasning af disse Trafikmidler til det almindelige Erhvervsliv. Der er Spørgsmaal om at spare Tid ved hurtig Fremføring af saavel Gods som Personer, hvilket spiller en overmaade stor Rolle. Der er ikke alene Tale om Mågelighed og Behagelighed, og hvad der er flot.

Vi vil ogsaa gerne bedømme Lovforslaget og tage Stilling dertil ud fra de her nævnte Betragtninger. Det er sikkert rigtigt, at der kan opnaas betydelige Forbedringer, ogsaa økonomisk, ved en tiltrængt Modernisering af de private Baners Materiel. Vi kan derfor principielt give Tilslutning til det foreliggende Lovforslag. Vi er enige i, saaledes som det forudsættes i Lovforslaget, og saaledes som den højtærede Minister gav Udtryk for ved Fremsettelsen, at Banernes egne Midler selvfølgelig først maa sættes ind paa at fremskaffe det fornødne Materiel; naar Staten skal træde til, maa det være en Hjælp til Selvhjælp. Vi kan for saa vidt ogsaa tiltræde Bestemmelsen om, at de interesserede Kommuner maa hjælpe til, det er ogsaa Forudsætningen i den anden Støttelov, som vi har om Statens Deltagelse i Dækning af Underskuddet ved private Baner, hvor Kommunerne har væsentlige Byrder.

Vi kan i denne Forbindelse sige, at vi er ikke saa sikre paa, om Fordelingen mellem Stat og Kommune er den rigtige. Jeg forstod paa den højtærede Minister, at Ministeriet mente, at man skulde staa halv Skade om Vanskelighederne, Kommunerne har jo i Forvejen ret store Byrder ved Underskuddene. Det er nok Baner, som betje-

ner et vist lokalt Omraade, men det maa dog ses i større Sammenhæng. Det er ikke altid, man selv bestemmer, om man vil bo ude ved Vesterhavet eller inden for Københavns Nærtrafik, dette Forhold bestemmes af mange Omstændigheder. Jeg kunde i og for sig derfor godt tænke mig, at vi fik undersøgt, om den Fordeling er rimelig, om det ikke var mere hensigtsmæssigt eller betimeligt, at Staten tog de tre Fjerdedele, og Kommunerne nøjedes med en Fjerdedel. Der kunde ogsaa være Spørgsmaal om at interessere Amterne stærkere i Banerne, de er allerede stærkt interesserede i en Række Baner. Det vilde maaske ogsaa forenkle Forholdet noget, hvis Amterne fik større Medbestemmelse og Indflydelse og ogsaa Pligt til at bringe noget større Ofre paa dette bestemte Omraade. Der kunde maaske ved en kort Udvalgsbehandling blive Lejlighed til at drøfte dette Spørgsmaal med den højtærede Minister.

Det vilde ogsaa være interessant at faa at vide, om man kan sige noget bestemt om, hvilken Virkning 1931-Loven har haft. Jeg mener ikke, at de Tal, vi har til Raadighed fra Underskudslovene, giver os et klart Billede af, hvordan det har været.

De øvrige Principper i Loven kan vi fuldt ud tiltræde, de er i nogen Grad parallelle med Underskudslovens. Ogsaa Bestemmelsen om Sammensætningen af det Udvalg, der skal arbejde videre, kan vi give vor Tilslutning.

Jeg vil gerne slutte med en Bemærkning, som falder sammen med nogle tidligere Udtalelser; jeg har fremsat baade paa mit Partis og egne Vegne. Jeg vil mene, at vi nærmer os det Tidspunkt, da vi maa se at faa lidt mere Fart i Arbejdet i Ministeriets Udvalg for at faa centraliseret og moderniseret Trafikvæsenet her i Landet. Vi er, som jeg tidligere har sagt, inde i en Tid, hvor det lettest kan gøres. Hvis vi ruller ind i de gamle Tilstande, som vi havde i 30erne, og kører videre med dem i mange Aar, vil der blive store Vanskeligheder ved at faa en Nyordning. Tager vi det derimod nu, vil det blive betydeligt lettere. Den højtærede Minister har tidligere sagt, at Nyordningen var paa Trapperne, og jeg haaber, at den højtærede Minister i Dag kan give os Tilsagn om, at nu er det lige for, at der sker noget.

Med disse Bemærkninger vil jeg tilsige Lovforslaget en velvillig og hurtig Behandling i dette høje Ting.